

I aften står vi igen ved et årsskifte. Vi ser frem og vi ser tilbage.

Vi ser frem med fortrøstning og forventning, og vi ser tilbage – blev året, som vi havde håbet det?

Nej! – Året 2020 bragte os, hvad ingen havde forestillet sig.

I februar kom coronaen til Europa, og få dage inde i marts måtte også store dele af det danske samfund lukke ned. Pandemien har vendt op og ned på hele samfundet: den har ændret vores dagligdag, vi har måttet gøre meget helt anderledes: undgå kontakt, holde afstand, blive hjemme, arbejde på andre måder end vi er vant til.

Vi stod overfor en sygdom, som ingen kendte, og som vi ikke havde midler imod. Det var skræmmende, og det blev nødvendigt at gennemføre vidtgående begrænsninger i vores dagligdag. Der blev tomt på gaderne i byerne. Mange, ikke mindst ældre mennesker, måtte undvære den nære kontakt med familie og venner.

Med bekymring fulgte vi tallene på smittede, på indlagte og på de dødsfald, som snart viste sig. Det var alvor, det forstod vi.

Det sled på alle, men tvunget af de alvorlige omstændigheder vågnede nye tanker om, hvordan vi kunne leve med krisen og komme igennem den. Man mødtes "på nettet", man arbejdede hjemmefra, man gik ud i naturen, hvor det var muligt, og måske oplevede man foråret stærkere end nogensinde.

Da sommeren nærmede sig, lettede presset. Vi kunne stadigvæk ikke rejse ud i verden, men så blev vi hjemme. Vi gik ud i den grønne bøgeskov, vi tog til stranden – den friske, danske strand – vi genopdagede eller oplevede måske for første gang, hvor mange skønne og forskelligartede steder, der er i Danmark – sommetider "lige om hjørnet".

Jeg tror, at mange har fået øjnene op for vores dejlige natur og for den ro, den kan give os i en presset situation. Klimaet har fået det bedre under krisen – det er værd at lægge mærke til, og det er vigtigt, at vi fortsat passer godt på naturen.

Med efteråret kom coronaen tilbage – hurtigere end forventet og med fornyede kræfter. Nye restriktioner var nødvendige, men heldigvis ikke så vidtgående, som vi har set andre steder i Europa med udgangsforbud. Alligevel har virksomheder måttet dreje nøglen om, og mange har mistet deres arbejde. Mange har – uden egen skyld – måttet se deres livsværk falde til jorden. Det har berørt mig meget.

Den tid vi har været igennem, har givet os alle stof til eftertanke. Hvad er det, der virkelig betyder noget for os, som samfund, som mennesker? Hvad har vi lært? Og hvad kan vi tage med os? Når man har mistet, eller måttet undvære, lærer man at sætte pris på det, man har. Vi har mærket, hvor meget kontakten til andre mennesker betyder, hvor vigtige de nære bånd er for os alle, og hvor væsentlig tilliden er – til hinanden – og til det samfund, vi alle er en del af.

Krisen har medført forandringer, både på det personlige og samfundsmæssige plan. Lad os forsikre hinanden om, at vi på den anden side af krisen vil huske, hvad vi har været igennem. Lad os tage de gode erfaringer med os, og lad os prøve at indrette vores liv efter dem.

Vi håber, at det snart vil gå den rigtige vej, men endnu er vi ikke nået dertil, og foran os ligger yderligere et par vintermåneder. Vi må fortsat leve med restriktioner, og det har ikke været morsomt netop i juletiden. Lad os dog ikke miste modet, lad os fortsat være opmærksomme og forsigtige, når vi omgås hinanden. En glæde og en opmuntring er det, at vaccinen nu er en realitet, og at vaccinationen er gået i gang.

I aften bringer jeg en særlig tak til de mange, der helt fra begyndelsen stod forrest i kampen mod coronaen. Det er de mange medarbejdere på sygehusene, der fra første færd satte alt ind på at bekæmpe sygdommen, endnu inden vi havde fuldt overblik og viden om den fare, man stod overfor. De talte ikke timerne eller dagene. De lindrede, de forskede af al magt for at forstå den ukendte sygdom. Også til de mange, som fra første færd har arbejdet med at teste os og med at bremse smittespredningen, skal der lyde en dybfølt tak.

Min tak går også til medarbejderne på vore mange plejehjem og væresteder, der værner om og opmuntrer beboerne, som må savne den nære kontakt med deres pårørende.

Også mange børn og unge har under coronaen oplevet en ensomhed, som man nok ikke havde forestillet sig. Hverken at kunne mødes i skolen eller i fritiden har været en begrænsning, som jeg tror, ikke blev mindre med tiden, især da sommeren meldte sig, og smittepresset blev mindre. Det har sikkert været frustrerende ikke at kunne være sammen i større grupper og at se den ene festival efter den anden ikke blive til noget. Det kan jeg godt forstå, men vi er alle nødt til at holde ud.

Under coronaen er meget blevet aflyst. Bryllupper, konfirmationer og runde fødselsdage har ikke kunnet afholdes som planlagt. Min egen 80-års fødselsdag kunne heller ikke fejres, sådan som vi havde tænkt det. Men aldrig er jeg vist blevet fejret så overvældende og så varmt som i år. Den fødselsdag vil stå som den mest mindeværdige i min erindring. Det takker jeg for af hele mit hjerte.

I år skulle vi have fejret 100-året for Genforeningen med Sønderjylland. Også jeg havde set frem til jubilæumsdagene i juli, men corona-epidemien gjorde det umuligt. Nu vil vi se frem til den kommende sommer med håbet om, at vi i stedet kan mødes til den tid.

I aften går mine tanker til de danske i Sydslesvig. Også for sydslesvigerne har det været et vanskeligt år, med en delvis lukket grænse. Jeg håber, at det nye år må bringe os tilbage til den tætte kontakt, vi er vant til, og som har så stor betydning på begge sider af grænsen. Jeg sender mine varmeste nytårshilsener til alle.

Corona-epidemien har også haft indflydelse på livet i Grønland og på Færøerne. Begge samfund har gennem en stor indsats og god forståelse været i stand til at begrænse udbruddet af sygdommen, men alligevel har epidemien været et kostbart bekendtskab. Turistindustrien, som i de senere år har betydet mere og mere for begge samfund, er nærmest gået helt i stå – med store økonomiske tab til følge.

Til sommer er det mit håb igen at kunne besøge både Færøerne og Grønland.

Jeg glæder mig til gensynet med Færøerne – de dejlige øer og det stolte folk i Nordatlanten. Jeg glæder mig til at se den rivende udvikling, som samfundet har gennemgået siden mit seneste besøg i 2016.

I 2021 er det 100-året for det første kongebesøg i Grønland, da Christian X og Dronning Alexandrine med deres to voksne sønner, min far Kronprins Frederik og Prins Knud, kom sejlene til Nuuk, dengang Godthåb. Det er samtidig 300-året for Hans Egedes ankomst, et skelsættende år for både Grønland og Danmark. Jeg glæder mig til at gense Grønland og til atter at mødes med grønlænderne både i Nuuk og mange andre steder.

Måtte 2021 blive et godt år. Jeg ønsker et glædeligt nytår for alle på Færøerne og i Grønland.

Også i år har mange danske været udsendt til forskellige steder i verden, hvor det brænder på. De gør en indsats, som man lægger mærke til ude omkring. Også de har været påvirket af corona-krisen. Til dem og til deres pårørende herhjemme går min tak og mine bedste nytårsønsker.

Til alle i Forsvaret og Beredskabet går mine tanker også i aften. De har måttet leve med mange omlægninger, og har måttet påtage sig nye opgaver, men de har løst dem ansvarsbevidst og med godt humør. Det vil jeg gerne takke dem for og ønske alle et godt nytår.

Jeg sender mine nytårsønsker til Politiet med en tak for deres indsats i det forløbne år. De har haft mange udfordringer udover de sædvanlige. Det har ikke været let, men vi har alle meget at takke dem for – de er med til at sikre, at livet i Danmark kan være trygt.

Mine tanker går i aften til de danske i udlandet og til de mange med danske rødder, som føler en dyb tilknytning til Danmark. I år har de måttet føle sig mere afskåret fra det gamle land end de plejer, men de skal vide, at vi tænker på dem. Jeg sender mine varmeste nytårsønsker, hvor i verden de end måtte være.

Jeg har netop fejret jul med Prins Joachim og Prinsesse Marie og børnene. Det har været en glæde at kunne være sammen igen og at se, hvor godt Prins Joachim er kommet over sin sygdom i sommer. De mange varme hilsener og ønsker, som han har modtaget, har rørt ham og os alle dybt.

Også Kronprins Frederik og Kronprinsesse Mary har jeg set i juledagene sammen med deres børn. De har haft et travlt år, og deres mange opgaver har måttet løses på utraditionel vis. Det er en stadig glæde at se, hvor godt de gør det.

I aften tager vi afsked med et underligt år. 2020 vil vi ikke glemme. Det blev et prøvelsens år, men vi viste, at vi kan stå sammen, når det gælder, og at vi formår at finde lyse øjeblikke, trods afsavn og usikkerhed.

Nu går vi ind i 2021. Måtte det nye år blive et år, der bringer os mange glæder, og hvor vi fortsat husker på at være der for hinanden.

Sammen med hele min familie ønsker jeg af hjertet alle et godt nytår.

Gud bevare jer allesammen.

GUD BEVARE DANMARK

I aften er den sidste aften i det gamle år. Vi kalder den – Nytårsaften.

Det er det nye år, vi fejrer. Samtidig med at vi ser tilbage, udtrykker vi håb og forventning til et helt nyt år.

Coronaen har sat sit præg på tilværelsen de seneste to år, og de har været drøje at komme igennem. De har budt på mange udfordringer, som vi alle har måttet vænne os til i stort som i småt.

I løbet af 2021 kunne vi lempe restriktionerne, og vi syntes, at dagligdagen nærmede sig det normale; men ak, endnu engang har coronaen bidt sig fast, og denne gang i en endnu mere smitsom udgave. Myndighederne har på ny været nødsaget til at træffe en række beslutninger, som på mange måder kan føles ubehagelige, og som påvirker vores dagligdag. Mange må igen yde en ekstra indsats.

Det gælder ikke mindst dem, som hjælper med at opspore og begrænse smitte, og dem, som behandler de syge, og som igen må løbe ekstra stærkt for at overkomme det hele. Selvom det er besværligt, at vi nu igen må leve med restriktioner i vores dagligdag, så tror jeg dog, at der er bred forståelse for, at det er nødvendigt. Vi står overfor en fælles udfordring, og vi må alle tage ansvar for, at vores samfund kommer trygt gennem pandemien.

Der er nogle, som vi skylder en særlig tak, nogle, som vi måske ikke lægger så meget mærke til i det daglige: Det er de forskere, som bruger dage og år på at grave sig dybt ned i et stof, som de fleste af os ikke har så meget indblik i. Det er i høj grad dem, som har bidraget til at bremse smitten, og som i løbet af uhørt kort tid har udviklet vacciner mod corona.

Kundskab og indsigt har hjulpet os under coronaen, og har vist os, at ny viden fører fremskridt med sig. Vi bliver mindet om, at vi skal møde det ukendte med nysgerrighed, videbegær og opfindsomhed – snarere end frygt.

Det samme gælder for klimaspørgsmålet. Når olie og kul forurener vores klode, så må vi udvikle bedre kilder til energi. Store vindmølleparker rejser sig på havet, og vender naturens mægtige kræfter til gavn for os alle. Mere er på vej, for eksempel "grønne" brændstoffer til fly og skibe og ambitiøse forslag om at indfange CO₂ og lagre det i undergrunden. Videnskab og teknik kan hjælpe os til at nå målene for klimaneutralitet og bæredygtighed. Vi står overfor store udfordringer og forpligtelser, ikke mindst af hensyn til de kommende generationer. Det er vi alle nødt til at forholde os til – i tide!

Da jeg var barn, lærte vi, at vi var omkring fire millioner indbyggere i Danmark. Nu er vi tæt på seks millioner.

Som land og som folk skal vi finde en fælles retning, men ikke for at gå i takt. Det har aldrig ligget for os her til lands. Én spurter afsted over stok og sten, en anden foretrækker at slentre gennem landskabet; men der er nogle, for hvem vejen slet ikke er jævn.

Det gælder i høj grad for dem, der må slås med et handicap.

Hos nogle er det nemt at se, som hvis man sidder i kørestol. Hos andre er lidelsen usynlig. Det kan være en psykisk sygdom, kroniske smerter eller noget helt tredje.

Fælles for alle, der må leve med et handicap, er, at det gør tilværelsen mere besværlig, og at man ikke altid bliver mødt med forståelse og respekt – måske tværtimod.

Nogle mennesker med handicap bliver ligefrem diskrimineret, måske også mødt med hån og drilleri. Det kan skyldes tankeløshed og uvidenhed; men uanset hvad, så er det forkert, og det burde vi holde os for gode til! Vi skal give os tid, ikke blot for at hjælpe, men også for at lære af hinanden. Det burde ikke være svært at behandle enhver med respekt.

Vi skal møde vore medmennesker med åbenhed. Andres livshistorie kan gøre os klogere. At spejle sit liv i de andres kan være tankevækkende og inspirerende. Man lærer sig selv at kende i mødet med andre.

Når man er ung, stræber man efter anerkendelse; man vil så gerne have opmærksomhed, blive set – helst være enestående – ligesom de andre!

Men at være menneske er i høj grad at stå ved sig selv, at lære sig selv at kende. Det er der udvikling i – nok til et helt liv!

Her i den mørke vinter kan vi se tilbage på en sommer, som jeg tror, vil blive husket længe. Herrelandsholdet i fodbold bød på oplevelser, som samlede hele Danmark. Der var røde og hvide farver og flag overalt, og der blev jublet i gaderne. Også i Tokyo blev der leveret præstationer, som vi alle kan være stolte af – både under De Olympiske Lege og De Paralympiske Lege.

Det nye år byder også på sport i særklasse. Til sommer vil verdens største cykelløb Tour de France lægge flere etaper i Danmark. Starten bliver i København, og turen vil gå fra Roskilde over Storebæltsbroen og slutte i Sønderborg. Det bliver en stor begivenhed, hvor vi samtidig kan vise, hvor dejligt der er i Danmark.

Den forgangne sommer har givet mig mange uforglemmelige oplevelser.

Sammen med Kronprinsen og Prins Christian blev det i juni med et års forsinkelse muligt at fejre og mindes Genforeningen i 1920. Det var en stor oplevelse for os alle tre, og jeg takker sønderjyderne for en dejlig dag. Det viste med al tydelighed den helt særlige ånd, som hersker i grænselandet. I aften sender jeg min nytårshilsen til sønderjyderne, til de danske i Sydslesvig og til det tyske mindretal i Danmark.

Det var med stor glæde, at jeg besøgte Færøerne i sommer. Et gensyn, som jeg havde set meget frem til.

Det er altid en fornøjelse at komme rundt på de smukke øer, blive mødt med hjertelig gæstfrihed og mærke færingernes engagement og drivkraft. Det færøske samfund er inde i en imponerende udvikling. Jeg vil mindes mit besøg med stor taknemlighed.

Jeg sender mine nytårsønsker til alle på Færøerne med et varmt: Tak for i sommer!

Med glad forventning havde jeg set frem til sommerens besøg i Grønland; men også her kom coronaen i vejen. Det stort anlagte besøg kunne først lade sig gøre i efteråret og stærkt beskåret. Til gengæld blev de få dage i oktober en dejlig oplevelse, som jeg af hjertet takker for. Overalt blev jeg mødt med en hjertevarme og velvilje, som rørte mig dybt. Jeg vil gerne takke for de minderige dage og sender mine varmeste nytårsønsker til alle i Grønland.

Danmarks udsendte løser hver dag store og vigtige opgaver rundt om i verden.

I det gamle år har særligt situationen i Afghanistan fyldt meget. Vi har alle set de rystende billeder fra Kabuls lufthavn af desperate mennesker på flugt.

I de hektiske dage lykkedes det at evakuere flere hundrede under meget vanskelige forhold udført af vore udsendte sammen med de danske myndigheder. Det var en imponerende bedrift.

Min varmeste nytårshilsen går i aften til Danmarks udsendte.

Det gælder alle, som netop nu er langt hjemmefra – til lands og til vands – og i lige så høj grad de tusindvis af danskere, som i årenes løb har været udsendt til Afghanistan og til andre brændpunkter, hvor Danmark har påtaget sig internationale opgaver. Dem og deres pårørende skal vi huske på. Dem skylder vi en varm tak for deres indsats for Danmark.

Danmark og danskerne er til stede overalt i verden. Jeg tænker på de mange, som er rejst ud for kortere eller længere tid, eller som har Danmark som deres baggrund og deres rod. Til dem vil jeg i aften rette min tak for deres trofasthed overfor deres gamle fædreland og af hjertet ønske dem et godt nyt år.

Til Forsvaret, Beredskabet og Politiet sender jeg min tak for deres indsats i det forløbne år og for deres årvågenhed også i aften. Et godt nyt år ønsker jeg dem alle.

I det forløbne år har min familie og jeg overalt mødt stor opmærksomhed og venlighed. Det rører os alle, og gør, at vi kan glæde os over vore opgaver og vor dagligdag. Det var en glæde, at Kronprinsen var med under statsbesøget i Tyskland. Hans bidrag er af stor betydning, ikke mindst for erhvervslivet – og han gør det godt!

Kronprinsessen har også mange opgaver, og i det nye år skal vi fejre hendes 50-års fødselsdag, det ser jeg meget frem til.

Prins Joachim og Prinsesse Marie er nu faldet godt til i Paris. Dér gør de tjeneste for Danmark, og det gør mig stolt at se, hvor engageret de begge arbejder for at fremme Danmarks interesser.

Meget snart i det nye år kan vi fejre mit 50-års regeringsjubilæum. Det kommer ikke til at foregå, som vi havde forestillet os. Dertil har coronaen været for sejlivet en modstander. Men den får ikke lov til at bestemme – fejringen kommer, når tiden er inde – senere på året.

Jeg har svært ved at fatte, hvor de mange år er blevet af. Jeg synes, at de er gået så hurtigt.

Meget har ændret sig i den tid; men ikke kærligheden til mine nærmeste og ikke kærligheden til mit land.

Måtte vi alle få et godt nyt år!

GUD BEVARE DANMARK